

אלו נאמרין פרק שביעי סוטה

מ.

עין משפט
נר מצוה

סד א מיי פ"ד מהל' נשואות כפיס הלכה ז סמג עשין כ טו"ש"ע א"ח סימן קכח סעיף כו:
סד ב מיי פ"ט מהל' תפלה הלכה ד סמג עשין יט טו"ש"ע א"ח ס"י קס סעיף א [וברכז אלפס זכרות פ"ג דף טו: וברא"ש שם ס"י כו]:
סו ג מיי פ"ד מהל' נשואות כפיס הל' ו סמג עשין כ טו"ש"ע א"ח ס"י קכח סעיף ה:
סז ד מיי שם הלכה ו וע"ש בכ"מ [נודר א"ח ס"י קכח]:

בנעילה דיומא דביפורי מאי אמר. לא ידענא דאמאי לא אמר בנעילה דתענית כי היכא דלמיר צמנתא דתעניתא דהא משמע בגמרא צפ' שלשה פרקים (תענית טו): דתענית הוה נמי נעילה אזל מוסף לא הוה צהו: **כל האומרם בגבולין אינו אלא מועה.** פירש ר"י אע"ג דלמיר' צפרק הרוואה (בכרות נה): האי מאן דחזי חלמא וכו' דהתם משום סכנה המירו שמא חלוס מסוכן הוא שצריך רפואה דהא אפילו צבצבת המירו להתענות תענית חלוס. פירש ר"ח הני כולהו רבי חייה בר אבא ודרכי חיינא בר פפא ודרכי אבהו הילכתא ניהו: **על שאהנו מודים** ר' צערון צערך הודאה פירש רב משה ראש ישיבה זן מרנא יעקב דקא מודו צבור על שליח צבור אינון סומכין ומאי על שאנו מודים לך על ההודאה דקאמר שליח צבור וקא ענו אינון אמר צירושלמי פ"ק דזכרות איתא נמי רבי אבא צ"ר וצדא צס רב מודים אמנו לך שאנו חייבין להודות לך שמך תרננה שפמי כי אזמרה לך וגו' צא"י האל ההודאות ר' שמואל צ"ר אוניא צס רבי אחא הודייה וצבצב לשמן הגדול לך גבורה לך תפארת יהי לרון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתסמכנו בתפלתנו ותוקפנו מכפיפתנו כי אתה הוא סומך ונפלים וזוקק כפופים מלא רחמים ואין עוד מלבדך צא"י האל ההודאות בר קפרא אומר לך כריעה לך ברכה לך כפופה לך השתחויה כי לך תכרע כל בך וכל לשון לך משצב לך ה' הגדולה והגבורה וגו' והעושר והכבוד מלפניך וגו' ועתה ה' אלהינו בכל לב וצכל נפש לך משתחוים כל עצמותי תאמרנה ה' מי כמוך צא"י האל ההודאות אמר רבי יודן נהגין אמרי רבנן כולוהו ואית דלמיר או אדה או אדה:

שמא תפסוק רצועה בסנדלו. פירש ר"ח שמע מינה דמותר ליכנס צבית הכנסת צסנדל וצמנעל דלא אסרו אלף שלא לעלות לדוכן צסנדל ורבי הביא כמו כן מפרק שלישי דמגילה (דף כד:): האומר איני עובר לפני המיטה צסנדל אף יתף לא יעבור אלמא דאפילו לפני המיטה מותר לעבור צסנדל והכי מסיק צהדיא צפרק הרוואה (בכרות דף סג.) אמר רבא מה ציתו אקפנדריא קפיד איניש ארקיקה וצמנעל לא קפיד איניש אף צית הכנסת קפנדריא אסור ורקיקה וצמנעל שרי: וכל

בהורגה השם. כשהכהנים מזכירין את השם: פסוקא לקבל פסוקא. שהכהנים אומרים פסוק ראשון והם אומרים אחד מאלו וצשני היו אומרים את השני וצשלישי את השלישי וכן צמוסף וכן צמנחה שהרי כולן שלשה שלשה הם: אינו אלא עושה. שלא נתקנו לומר אלא לכבוד שם המיוחד הנזכר צמקדש: ואינו מסביר פנים. להראות צצרכת רבו חשונה לו ועריצה עליו וצמגל לרבו עליו צצך: אמרייה. המתרגם לרבים: מה שהוא לוחש לו צשעת הדרשה: לא צריך לידוך. חסס הוא כמו צעלין: יקרא דמנוסא. (ו) שהרי רבי אבהו נשוא פנים צבית המלך כדלמיר' צמגיגה (דף ד.) נשוא פנים כגון ר' אבהו צי קיסר וצסנהדרין (דף יד.) אמר דהוה נפקי אמתא דצי קיסר לאפיה ומשרין קמיה רצה דעמיה מדצבנה לאומתיה: וסו רבנן אימנו עליה. ועוד זו מענוותנותו: דנפיש עליה חוצות. שהיה צריך ללוות: אמר ר' אבהו איס לן רצה. חסס גדול וראוי לישצ צראש יומר ממני כדי שיושיבוהו צראש וצומנין לו מנות ומעשרין אותו כדי שהיה חשון וצמענו דצביו דתמיא והכהן הגדול מצמחיו: גללוהו משל אחיו (יומא דף יט:). ה"ג רבי אבהו דרש צאגדסא: שמעסא. הלכות דינין ואיסור וטהרות: סידקים. כלי מלאכות נשים ועניים כגון פלכים מצמנין וצינורות: לא על מוכר סידקים. צממיה. מתוך צדמיהס קליס יש להס קוניס הרצה. ולהפיס דעתו הוא אומר: על שאנו מודים לך. על שנתת צצננו להיות (ו) מודים לך) דצוקיס צך ומודים לך: רבי סימאי. מוסף הוא. וכן כולס מוספיין הן על הראשונים: שמעוני אחי ועמי. מזהירס היה להתנדב לצדק הצית צצני המקדש: אס חסס צמעיס לי. להיות קוניס למקוס אחיי וצצריי אהס. אלמא המלך אימת צבור עליו אס כשריס הס: עמי חסס. כצוסיס תחתי: לאו משום אימסא דציצורא. מפני שצסנתלקין צגדיו העשוין למדת צהצצנת ידיו וצראין סנדליו לצבור והן אין רצוין לראות מפני טיט שעליהן: דילמא מפסוקא רצועה. וגנאי הוא לעלמו ומתלווציס עליו כצסנדלו מותרת ויתצ למקטריה וצצרייו מצרכין וצמי למימר אינו רצו לנשואות כפיס והלך וישצ לו: וכל

בנעילה דיומא דביפורי מאי אמר אמר מר זוטרא ואמרי לה במתניתא (ה) הנה כי כן יברך גבר ירא ה' יברכה ה' מציון וראה בטוב ירושלים כל ימי חיך וראה בניס לבניך שלום על ישראל היכן אומרין רב יוסף אמר בין כל ברכה וברכה ורב ששת אמר בהזכרת השם פליגי בה רב מרי ורב זביד חד אמר פסוקא לקבל פסוקא וחד אמר אכל פסוקא אמר להו לכולהו א"ר חייה בר אבא כל האומרין בגבולין אינו אלא טועה אמר רבי חיינא בר פפא תדע דבמקדש נמי לא מיבעי למימרינהו אכלום יש לך עבר שמברכין אותו ואינו מאזין א"ר אחא בר חיינא תדע דבגבולין נמי מיבעי למימרינהו כלום יש עבר שמברכין אותו ואין מסביר פנים א"ר אבהו מריש הוה אמינא להו כיון דחיינא ליה רבי אבא דמן עכו דלא אמר להו אנא נמי לא אמינא להו ואמר רבי אבהו מריש הוה אמינא עינותנא אנא כיון דחיינא ליה לרבי אבא דמן עכו דאמר איהו חד טעמא ואמר אמוריה חד טעמא ולא קפיד אמינא לאו עינותנא אנא ומאי עינותנותיה דרבי אבהו דאמרה לה דביתהו דאמוריה דרבי אבהו לדביתהו דרבי אבהו הא דידן לא צריך ליה לדיך והאי דגחין וזקיף עליה יקרא בעלמא הוא דעביד ליה אזלא דביתהו ואמרה ליה לרבי אבהו אמר לה ומאי נפקא לך מינה מיני ומיניה יתקלם עילאה ותו רבי אבהו אימנו רבנן עליה למבמנייה ברישא כיון דחזיה לר' אבא דמן עכו (ו) דנפיש ליה בעלי חובות אמר להו (ו) איכא רבה ר' אבהו ור' חייה בר אבא איקלעו לההוא אתרא רבי אבהו דרש באגדתא רבי חייה בר אבא דרש בשמעתא שבקיה כולי עלמא לרבי חייה בר אבא ואזור לגביה דר' אבהו חלש דעתיה אמר ליה אמשל לך משל למה הדבר דומה לשני בני אדם אחד מוכר אבנים טובות ואחד מוכר מיני סידקית על מי קופצין לא על זה שמוכר מיני סידקית כל יומא הוה מלוה רבי חייה בר אבא לרבי אבהו עד אושפיזיה משום יקרא דבי קיסר ההוא יומא אלויה רבי אבהו לרבי חייה בר אבא עד אושפיזיה ואפילו הכי לא

איתותב דעתיה מיניה בזמן ששליח צבור אומר מודים מודים השם מה הם אומרים אמר רב מודים אנחנו לך ה' אלהינו על שאנו מודים לך וצראש ויצר בראשית על שאנו מודים לך נהרדעי אמרי אמרי משמיה דרבי סימאי ברכות והודאות לשמך הגדול על שהחיינתו וקיימתנו על שאנו מודים לך רב אחא בר יעקב מסיים בה הכי כן תחיינו ותחננו ותקבצנו ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך לשמור חוקך ולעשות רצונך בלבב שלם על שאנו מודים לך. אמר רב פפא דהילכך נימרינהו לכולהו אמר ר' יצחק לעולם תהא אימת צבור עליך שהרי כהנים פניהם כלפי העם ואחוריהם כלפי שכינה רב נחמן אמר מהכא (ו) יקם המלך דוד על רגליו ויאמר שמעוני אחי ועמי אם אחי למה עמי ואם עמי למה אחי אמר רבי אלעזר אמר להם דוד לישראל אם אתם שומעין לי אחי אתם ואם לאו עמי אתם ואני רודה אתכם במקל רבנן אמרי מהכא (ו) דאין כהנים רשאין לעלות בסנדליהן לדוכן דוהו אחת מתשע תקנות שהתקין רבן יוחנן בן זכאי מאי טעמא לאו משום כבוד צבור אמר רב אשי לא התם שמא נפסקה לו רצועה בסנדלו והדר אויל למיקטריה ואמרי בן גרושה או בן חלוצה הוא: ובמקדש ברכה אחת כו': וכל

(א) ס"א אית לכו גי' א"ל עד דמללנא ליה לרבי אבהו לא איתא עד דאלי ליה (ב) צוקיס כמיני דוד המלך, (ג) ר"ה לא, (ד) ויקרא כח, (ה) ס"א ל"ה, (ו) ל"ה דלא או דאלו,

תורה אור השלם
1. הנה כי כן יברך גבר יקרא יי: תהלים קכח ד
2. יקרא יודי המלך על רגליו ויאמר שמעוני אחי ועמי אני עם לבבי לבנות בית מנוחה לארון ברית יי וצלהם רגלי אלהינו וקבצנו לבנות:
דברי הימים א כח ב

הגהות הב"ח
(א) נמי צממיתא תנא הנה: (ב) שם דמן עכו (דפיסי) מ"מ וי"צ ס"א דתפיסי: (א) שם מהכא דה"ר און הכהנים: (ו) רש"י ד"ה יקרא דמלכות שהיה ר' אבהו:

גליון הש"ס
נמי אמר רב פפא הילכך נימרינהו לכולהו. כעין זה שנת דף כ ע"א חולין דף סה ע"א וצף עו ע"ב: